

Titel: I.

Citation: "I.", i *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1875*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r01-shoot-chptrd1e3822/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1875*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

for andre offentlige Formaaes Skyld, beroves de derom gjaldende Regler ikke af denne Lov.

Kapitel I.

Om Udgang til synlige Bevismidler.

I.

Om Ransagning efter synlige Bevismidler.

§ 112.

Ransagning af Hus, Gjemmer, Person og Papirer for at søge efter Spor af Forbrydelsen eller Ting, der kunne antages at være lagte eller frembragte ved Forbrydelsen eller at have været brugte eller bestemte til dens Udsættelse, eller som iøvrigt kunne give umiddelbar Oplysning om Gjæringen eller den Sigtedes Forhold til denne, kan finde Sted hos den, der er mistænkt for en Forbrydelse, som det ifølge Lovens almindelige Regel tilkommer Statsanklageren at forfølge, naar Omstændighederne give Grund til at antage, at Ransagningen ikke vil være frugteløs. I Klasse med de ovenfor nævnte Ting findes saadanne Ting, som ere undergivne Konfiskation.

Er der Mistanke om, at en blandt flere Personer er den Skyldige, men der mangler Grund til at mistænke nogen Enkelt af disse fremfor de Andre, kan saadan Ransagning ske hos alle de Paagjærbende.

§ 113.

Hos Personer, der ikke ere mistænkte, kan Ransagning af Hus med det i § 112 angivne Formaal og iøvrigt med de i den nævnte Paragraf angivne Begrænsninger finde Sted:

- 1) naar Forbrydelsen er begaaet i Huset, eller den Mistænkte er paagreben i Huset eller har betraadt det, medens han forfulgtes paa friske Spor;
- 2) naar der ifølge Husets Bestemmelse tilstedes Enhver Udgang til samme;
- 3) naar Ransagningen omfatter en Samling af Huse, som udgjor en By eller en Herre, afgrænset Del af en By eller et Sogn.

§ 114.

Ransgning i det Hjemmed at efterføge bestemte Spor af Forbrydelsen eller bestemte Ting, der kunne tjene til Bevis, kan i Anledning af en hvilkenomhelst Forbrydelse foretages saavel hos den Mistænkte som hos Andre, naar der er paavifelig Grund til at antage, at det Efterføgte findes hos ham, men han forgjæves har været opfordret til at paavise eller udlevere det, i paatrængende Tilfælde ogsaa uden saadan forudgaaende Opfordring.

Er der paavifelig Grund til at antage, at en blandt flere Personer har det Efterføgte i sin Besiddelse, men Formodningen ikke er særlig rettet mod nogen Enkelt, kan Ransgning under Jagttagelse af foranstaaende Regel foretages hos alle de Paagjældende.

Fra ovenstaaende Bestemmelser ere undtagne skriftlige Meddelelser mellem den Sigtede og de i §§ 130 og 131 Nr. 2 nævnte Personer, naar der ikke er grundet Mistanke om Meddelagtighed, og Meddelelserne ikke ere i Andres Bærg.

§ 115.

Ransgningen kan ordentligvis kun finde Sted ifølge Retsskjendelse, medmindre den Paagjældende udtrykkelig frejælber Krav herpaa. Gjenpart af Skjendelsen meddeles den Paagjældende paa Forlangende inden 24 Timer.

§ 116.

Skjendelsens Jværfættelse kan ske ved Politiet, dog kun i paatrængende Tilfælde ved dets underordnede Betjente. Politiet forsynes med en Udskrift af Skjendelsen.

Naar Papirer skulle ransgnes, eller naar i Forbindelse med Ransgningen en Syns- og Eksonsforsretning under Dommerens Ledelse skal foretages paa Stedet, skal Ransgningen ske ved Dommeren. Kan Ransgning af Papirer ikke ske paa Stedet, kan Dommeren lade en foreløbig Beslagtagelse foretage ved Politiet.

§ 117.

Undtagelsesvis kan Ransgning foretages af Politiet uden foregaaende Retsskjendelse:

1) naar en Præson efterfattes eller paagribes, som er truffen i Udørelsen af en Forbrydelse eller paa straffe Spor, og Omstændig-

hederne ikke tilstede at afvente en Retsskjendelse.

2) samt ellers, naar Ransagningen har hjemmel i § 114, og der er Fare for, at Djemedet med Ransagningen kunde forspildes, hvis Retsskjendelse forinden skulde erhverves.

Af Papirer kan dog ikke Ransagning finde Sted uden Retsskjendelse, men kun en foreløbig Beslaglæggelse.

Har Ransagning eller foreløbig Beslaglæggelse fundet Sted i Medfør af denne Paragraf hos en Mistant, imod hvem Forsøgning ikke tidligere var begyndt, skal Sagens Behandling ved Retten foranlediges inden 24 Timer.

§ 118.

Ved Ransagninger blive saavidt muligt tvende uberygtede Mand at tiltage som Vidner. Enhver er pligtig til paa Bedkommendes Opfordring at give Medfølge og anses, naar han uden lovligt Forskald vægrer sig, med Bøde fra 2—20 Kr.

§ 119.

Endvidere blive følgende Regler at iagttage: At den Skaanet og Barsomhed skal udvises ved Ransagningers Sværskættelse, som Djemedet tilstøder.

Ved Nattetid bør Ransagninger kun foretages, naar Djemedets Opnaaelse afhænger deraf.

Habning med Magt af lukkede Afgange eller Gjemmer bør kun finde Sted, naar en Opfordring om at aabne har vist sig frugteløs, eller der Ingen er tilstede, til hvem den kan rettes.

Personlig Ransagning af en Kvinde skal ske under tilbørligt Hensyn til, at Blufærdigheden ikke krænkes, i fornødent Fald ved ærbare Kvinder og da ikke i Overværelse af Mand, medmindre en dermed forbunden Synsforretning udkræver det.

Den, hvis Hus, Gjemmer eller Papirer ransages, skal opfordres til at overvære Forretningen, eller hvis han er fraværende, et vogent Medlem af Familien, eller i Mangel deraf en Høsfælle eller Nabo.

Retten's Kjendelse oplæses ved Forretningens Begyndelse; hvor ingen Kjendelse fore-

ligger, meddeles Djemedet den Paagjældende eller den til Nærværelse Opfordrede.

Bliver en Aansøgning uden Resultat, skal der paa Forsøgende meddeles den Paagjældende skriftlig Bevidnelse herom.

II.

Andre Midler til at faae synlige Bevismidler i Hænde.

§ 120.

Vægrer den Sigtede sig ved efter Rettens Opfordring at forevise eller til Benyttelse under Sagen at udlævere synlige Bevismidler, som ere i hans Besiddelse, og Aansøgning enten ikke kan anvendes eller har vist sig frugtesløs, har Dommeren at forholde sig paa samme Maade som, naar den Sigtede vægrer sig ved at svare under Afhørelsen (§ 205).

Vægrer en privat Anklager sig ved at efterkomme en Opfordring af Retten til at fremkomme med synlige Bevismidler, som ere i hans Besiddelse, indtræder den i § 206 ommeldte Birkning.

Naar Andre vægre sig ved at efterkomme et Paalæg af Retten af det ovenfor nævnte Indhold, kunne de Tvangsmidler anvendes, som ere hjemlede mod Personer, der ubesøjet vægre sig ved at afgive Forklaring som Vidner; dog er saadan Tvang udelukket i Tilfælde, svarende til dem, der hjemle Umlægelse fra Bidnepligten, og kan ellers først anvendes, naar Aansøgning har vist sig frugtesløs. Til Afhørelse i Anledning af Spørgsmaal om Forevisning eller Udlævering af synlige Bevismidler kan den Paagjældende indkaldes for Retten efter de om Vidner forefrevne Regler.

§ 121.

Embedsakter, som kjendes at kunne give Oplysning om en Forbrydelse, kan Retten; Statsanklageren og Politimesteren kræve meddelt, medmindre Hemmelighedelse findes nødvendig i Statens Interesse, hvorom Afgjørelse træffes af vedkommende Minister. Meddelelsen kan ske i bekræftet Gjenpart; dog er Retten beføjet til at kræve Fremlæggelse af Originalen.

Andre hos offentlige Myndigheder beroende Dokumenter kan Retten, naar det findes nød-